# DOMSTOLENS DOM

den 29 juni 1999 *

I mål C-206/97,

**Konungariket Sverige**, företrätt av Lotty Nordling, rättschef för EU-frågor, Utrikesdepartementet, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Sveriges ambassad, 2, rue Heinrich Heine, Luxemburg,

sökande,

mot

**Europeiska unionens råd**, företrätt av direktören Rüdiger Bandilla, rådets juridiska avdelning, samt juridiska rådgivarna Eva Karlsson och Lauri Railas, samma avdelning, samtliga i egenskap av ombud, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

med stöd av

**Europeiska gemenskapernas kommission**, företrädd av juridiska rådgivarna Christina Tufvesson och Thomas van Rijn, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: svenska.

delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 390/97 av den 20 december 1996 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för år 1997 och av vissa villkor för fångsten (EGT L 66, 1997, s. 1) vad avser fördelningen av torsk i zon III b, c och d,

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P.J.G. Kapteyn (referent), J.-P. Puissochet, G. Hirsch och P. Jann samt domarna J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnemalm och L. Sevón,

generaladvokat: P. Léger,

justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid sammanträdet den 1 december 1998,

och efter att den 9 februari 1999 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

## Dom

1 Konungariket Sverige har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 30 maj 1997, med stöd av artikel 173 i EG-fördraget (nu artikel 230 EG i ändrad lydelse) väckt talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 390/97 av den 20 december 1996 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för år 1997 och av vissa villkor för fångsten (EGT L 66, 1997, s. 1) vad avser fördelningen av torsk i zon III b, c och d.

## Tillämplig gemenskapslagstiftning

*Fisket i Östersjön*

2 Enligt artikel 5 i konventionen rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten — till vilken gemenskapen anslöt sig genom rådets beslut 83/414/EEG av den 25 juli 1983 (EGT L 237, s. 4; svensk specialutgåva, område 15, volym 4, s. 127), ändrad genom protokollet från konferensen med representanterna för de stater som anslutit sig till konventionen, vilket undertecknades i Warszawa den 11 november 1982 — regleras fisket i Östersjön av fiskerikommissionen för Östersjön (nedan kallad IBSFC). Enligt artiklarna 9—11 i konventionen fastställer IBSFC årligen och för varje fördragsslutande part den totala tillåtna fångstmängden (nedan kallad TAC) för varje

fiskbestånd och zon. Detta görs genom IBSFC:s rekommendationer som blir bindande för de fördragsslutande parterna om de inte invänder mot dem inom en viss tid.

3 Vid IBSFC:s tjugoandra möte i Warszawa den 16—20 september 1996 fastställdes 1997 års TAC för torsk till 109 600 ton i Europeiska gemenskapens fiskezoner.

*Förordning (EEG) nr 3760/92*

4 I artikel 8.4 i, i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk (EGT L 389, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 4, s. 154), stadgas att rådet, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, för varje fiske eller grupp av fisken från fall till fall skall besluta om högsta tillåtna fångst eller högsta tillåtna fiskeansträngning. Enligt artikel 8.4 ii skall rådet fördela fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna på ett sådant sätt att varje medlemsstat tillförsäkras ett relativt stabilt fiske i fråga om vart och ett av de berörda bestånden.

5 Enligt artikel 3 g i samma förordning avses med "gemenskapens fiskemöjligheter" "de fiskemöjligheter som står gemenskapen till buds i gemenskapens fiskevatten plus gemenskapens totala fiskemöjligheter utanför gemenskapens fiskevatten, minus de totala fiskemöjligheter som tilldelats tredje land".

6 Enligt artikel 3 a i denna förordning avses med "'gemenskapens fiskevatten' de vatten som befinner sig under medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion".

*Artikel 121 i anslutningsakten*

7 Konungariket Sveriges andel av gemenskapens fiskemöjligheter för arter som regleras genom fångstbegränsningar har fastställts i artikel 121.1 i Akt om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EGT C 241, 1994, s. 21, och EGT L 1, 1995, s. 1, nedan kallad anslutningsakten).

8 Vad gäller fördelningen av torsk i zon III b, c och d skall Konungariket Sveriges andel vara 35,037 procent enligt tabellen i ovannämnda artikel 121.1 i anslutningsakten. Enligt fotnot 7 i tabellen är denna procentandel tillämplig på de första 50 000 tonnen av gemenskapens fiskemöjligheter. För fiskemöjligheter över 50 000 ton har Konungariket Sveriges andel fastställts till 40,000 procent. I samma fotnot anges även följande: "Denna fördelning tar inte hänsyn till fortsatt överföring av kvoter mellan Sverige och medlemsstater i unionen, som den är sammansatt i dag, enligt 1992 års EES-avtal." I fotnot 2 i tabellen anges slutligen att hänvisningen till zon III b, c och d endast avser "Gemenskapens vatten".

9 Enligt artikel 121.2 i anslutningsakten skall Konungariket Sveriges andelar fastställas i enlighet med artikel 8.4 i förordning nr 3760/92. Med stöd av dessa bestämmelser fördelades andelarna för år 1995 respektive år 1996 genom rådets förordningar (EG) nr 3362/94 av den 20 december 1994 och (EG) nr 3074/95 av den 22 december 1995 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder... och av vissa villkor för fångsten (EGT L 363, 1994, s. 1, och EGT L 330, 1995, s. 1).

*Förordning nr 390/97*

10 För år 1997 fördelades gemenskapens fångstandelar mellan medlemsstaterna genom förordning nr 390/97, som Konungariket Sverige har yrkat att domstolen skall ogiltigförklara till viss del.

11 I artikel 2 i nämnda förordning föreskrivs att TAC för år 1997 fastställs i enlighet med bilaga I. Enligt denna bilaga har TAC för arten torsk (*Gadus Morhua*) fastställts till 112 452 ton i zon III b, c och d (varav 109 600 ton representerar de TAC som har fastställts av IBSFC och 2 852 ton representerar kompensationstorsk (se punkt 12 i denna dom)). Konungariket Sveriges andel uppgår enligt denna bilaga till 38 860 ton (35,037 procent av 50 000 ton + 40,000 procent av 59 600 ton = 41 360 ton, varav 2 500 ton måste överföras till andra medlemsstater enligt det avtal som ingåtts efter skriftväxling mellan gemenskapen och Konungariket Sverige i samband med undertecknandet av fördraget om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet).

*"Kompensationstorsken"*

12 Det framgår av handlingarna i målet att fördelningsnyckeln när det gäller Östersjötorsk var en svår fråga i förhandlingarna som föregick Konungariket Sveriges anslutning. Vissa medlemsstater ansåg att Konungariket Sveriges andel inte återspeglade de historiska fiskemönstren och att den var till förfång för deras egna fiskeintressen i Östersjön.

13 Vid rådets 1733:e möte i Bryssel mellan den 25 februari och den 1 mars 1994 enades rådet om att ta följande uttalande till sitt protokoll (dok. 5057/94 ADD 1 PV/CONS 5, s. 7, nedan kallat 1994 års uttalande):

"Östersjötorsk

Rådet och kommissionen kommer att förvärva ytterligare fiskerättigheter för torsk som uppgår till Sveriges tilldelning utöver 35,037 %. De ytterligare kvoterna kommer att fördelas mellan Tyskland och Danmark."

14 I enlighet med detta uttalande köpte gemenskapen, för åren 1995, 1996 och 1997, "kompensationstorsk" från de tre baltiska staterna.

15 För år 1997 erhöll gemenskapen 2 852 ton "kompensationstorsk", nämligen 900 ton från Estland, 127 ton från Lettland och 1 825 ton från Litauen. Denna kvantitet delades upp mellan Konungariket Danmark (69 procent = 1 968 ton) och Förbundsrepubliken Tyskland (31 procent = 884 ton). Dessa kvantiteter lades sedan till de andelar av gemenskapens TAC som i enlighet med den interna fördelningsnyckeln tilldelades Konungariket Danmark (43,36 procent av 109 600 ton = 47 526 ton + 1 968 ton = 49 494 ton) och Förbundsrepubliken Tyskland (18,94 procent av 109 600 ton = 20 756 ton + 884 ton = 21 638 ton).

16 Genom beslut meddelat den 24 oktober 1997 av domstolens ordförande tilläts kommissionen intervenera till stöd för rådets yrkanden.

**Tillämpningen av den fördelningsnyckel som anges i artikel 121.1 i anslutningsakten**

17 Till stöd för sin talan har Konungariket Sverige gjort gällande att rådet, genom att anta förordning nr 390/97, har åsidosatt artikel 121 i anslutningsakten i den del förordningen fördelar torskkvoterna i zon III b, c och d. Den svenska regeringen har i detta hänseende gjort gällande att det inte anges någonstans att artiklarna 116—122 (avsnitt II) endast avser "interna resurser", vilket rådet har påstått. Uttrycket "Externa resurser", vilket är rubriken till artiklarna 124 och 125 i anslutningsakten, används inte för att generellt beteckna fiskemöjligheter som är resultatet av internationella avtal med tredje land. Regeringen anser att rådet för Sveriges del skulle ha delat upp de TAC på 112 452 ton torsk enligt kriterierna i artikel 121.1 i anslutningsakten, vilket skulle ha medfört en fångstkvot på 39 999 ton (0,35037 × 50 000 ton + 0,4000 × 62 452 ton — 2 500 ton).

18 Den svenska regeringen har vidare påpekat att fotnot 2 i tabellen i artikel 121.1 i anslutningsakten innebär att fiskemöjligheter utanför gemenskapens vatten har undantagits vid fastställandet av Konungariket Sveriges fångstkvot för torsk. Däremot har de fiskemöjligheter som har överförts till gemenskapen för att utnyttjas i dess vatten inte undantagits. Härav följer enligt nämnda regering att begreppet gemenskapens fiskemöjligheter i artikel 121.1 i anslutningsakten skall tolkas på samma sätt som det begrepp som förekommer i artikel 3 g i förordning nr 3760/92.

19 Vad gäller 1994 års uttalande har den svenska regeringen påpekat att detta inte utgör något skäl att frångå anslutningsaktens lydelse, eftersom uttalandet inte kan ha företräde framför anslutningsakten. Om uttalandet strider mot anslutningsakten, är den enda möjliga slutsatsen av detta att någon fördelning i enlighet med uttalandet inte kan ske.

20 Rådet har däremot gjort gällande att det inte med stöd av någon bestämmelse i anslutningsakten går att dra slutsatsen att avsikten med artiklarna 116—122 i denna är att reglera fiske i andra vatten än dem som tillhör gemenskapen efter Konungariket Sveriges anslutning. Rådet har tillagt att utformningen av tabellen i artikel 121.1 i anslutningsakten och dess ordalydelse klargör att denna bestämmelse endast behandlar Konungariket Sveriges andel i de berörda "referenszonerna för fastställande av TAC".

21 Enligt rådet är detta betydelsefullt eftersom begreppet TAC, i samband med tilldelningen av resurser, vanligen endast används med avseende på tilldelningen av interna resurser. Det faktum att "kompensationstorsken", som utgör ett undantagsfall, ett år togs upp i TAC-förordningen ändrar inte detta förhållande. Eftersom de zoner som avses i tabellen inte i sig är sådana zoner där de resurser som är tillgängliga för gemenskapen utgör "gemenskapens TAC-resurser", preciseras det att fördelningsnyckeln endast avser "Gemenskapens vatten".

22 Rådet har även erinrat om hänvisningen till "Gemenskapens vatten" i fotnot 2 i tabellen i artikel 121.1 i anslutningsakten, av vilken det framgår att den fördelningsnyckel som man enats om för Östersjötorsk endast avser gemenskapens interna resurser, det vill säga fiskemöjligheter som är tillgängliga för gemenskapen som ett resultat av dess egna fiskerättigheter i vatten som faller under medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion.

23 Kommissionen har erinrat om hur artikel 121.1 i anslutningsfördraget tillkommit och har påpekat att förevarande mål ytterst handlar om huruvida begreppet "gemenskapens fiskemöjligheter" i artikel 3 g i förordning nr 3760/92 omfattar den "kompensationstorsk" som gemenskapen har erhållit från de baltiska staterna.

24 Vad beträffar begreppet "gemenskapens fiskemöjligheter" anser kommissionen att detta begrepp även innefattar fiskemöjligheter i tredje lands vatten och fiskemöjligheter i internationellt vatten. Denna definition kan inte tillämpas på artikel 121.1 i anslutningsakten, eftersom den artikeln inte omfattar fiskemöjligheter som erhållits som ett resultat av överenskommelser med tredje land. Kommissionen har i detta avseende hänvisat till dispositionen av och innehållet i avdelning V, kapitel 3 i fjärde delen i anslutningsakten.

25 Domstolen påpekar att det av det ovan anförda framgår att det som är avgörande för frågan huruvida förordning nr 390/97 är giltig är huruvida Sveriges fördelningsnyckel beträffande fiskemöjligheterna för torsk i artikel 121.1 i anslutningsakten skall tillämpas på den "kompensationstorsk" som gemenskapen har erhållit från tredje land.

26 Det skall således vad gäller torskfiske fastställas vilka av "gemenskapens fiskemöjligheter" som avses i artikel 121.1 i anslutningsakten när Konungariket Sverige i denna bestämmelse tilldelas en andel med tillämpning av fördelningsnyckeln.

27 Enligt artikel 3 g i förordning nr 3760/92 avses med "gemenskapens fiskemöjligheter" de fiskemöjligheter som står gemenskapen till buds i gemenskapens fiskevatten plus gemenskapens totala fiskemöjligheter utanför gemenskapens fiskevatten, minus de totala fiskemöjligheter som tilldelats tredje land.

28 Härav följer att artikel 121.1 i anslutningsakten inte utesluter att fördelningsnyckeln tillämpas på fiske enligt avtal mellan gemenskapen och tredje land, oavsett om detta fiske sker innanför eller utanför gemenskapens fiskevatten.

29 Det är dock ostridigt att den i förevarande mål aktuella "kompensationstorsken" är den som fiskas i zon III b, c, och d. Enligt fotnot 2 i tabellen i artikel 121.1 i anslutningsakten avser denna zon emellertid endast "Gemenskapens vatten".

30 Härav följer vad gäller torskfiske att den fördelningsnyckel som avgör vilken fångstandel som Konungariket Sverige tilldelas enligt artikel 121.1 i anslutningsakten endast gäller de fiskemöjligheter som finns tillgängliga i gemenskapens fiskevatten.

31 Konungariket Sveriges andel av en överföring av resurser som gemenskapen har erhållit från tredje land kan emellertid inte vara beroende av var i gemenskapens vatten fisket äger rum. Följaktligen skall hänvisningen till "Gemenskapens vatten" tolkas på så sätt att den syftar till att uppnå överensstämmelse mellan referenszonen i anslutningsakten och referenszonen i IBSFC:s rekommendationer, för att den fördelningsnyckel som avgör vilken fångstandel som Konungariket Sverige tilldelas skall tillämpas på den TAC som fastställs i dessa rekommendationer.

32 Denna tolkning bekräftas av rubriken i andra kolumnen i tabellen i artikel 121.1 i anslutningsakten, enligt vilken de zoner som räknas upp i denna motsvarar "ICES-[Internationella rådet för havsforskning] eller IBSFC-områden, Referenszoner för fastställande av TAC".

33 Det är ostridigt att TAC:en för torsk i gemenskapens fiskevatten har fastställts till 109 600 ton i IBSFC:s rekommendation nr 4.

34 Härav följer att den fördelningsnyckel som avgör vilken fångstandel som Konungariket Sverige tilldelas för torsk i zon III b, c och d, som anges i tabellen i

artikel 121.1 i anslutningsakten, endast är tillämplig på den TAC på 109 600 ton som är föremål för IBSFC:s rekommendation.

35 Denna fördelningsnyckel gäller således inte den "kompensationstorsk" som gemenskapen har erhållit från tredje land, även om denna torsk i förekommande fall fångas i gemenskapens fiskevatten.

36 Rådet har således på goda grunder i bilaga I till förordning nr 390/97 endast beräknat Konungariket Sveriges fångstkvot för torsk i zon III b, c och d på grundval av den TAC som tilldelats av IBSFC och inte tagit med de överföringar av resurser som "kompensationstorsken" utgör.

37 Av vad ovan anförts följer att talan skall ogillas.

**Rättegångskostnader**

38 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att Konungariket Sverige skall förpliktas ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Konungariket Sverige har tappat målet skall rådets yrkande bifallas. Med tillämpning av artikel 69.4 första stycket skall kommissionen bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

följande dom:

1) **Talan ogillas.**

2) **Konungariket Sverige skall ersätta rättegångskostnaderna.**

3) **Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sin rättegångskostnad.**

Rodríguez Iglesias Kapteyn Puissochet

Hirsch Jann

Moitinho de Almeida Gulmann Murray

Edward Ragnemalm Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 29 juni 1999.

R. Grass G.C. Rodríguez Iglesias

Justitiesekreterare Ordförande